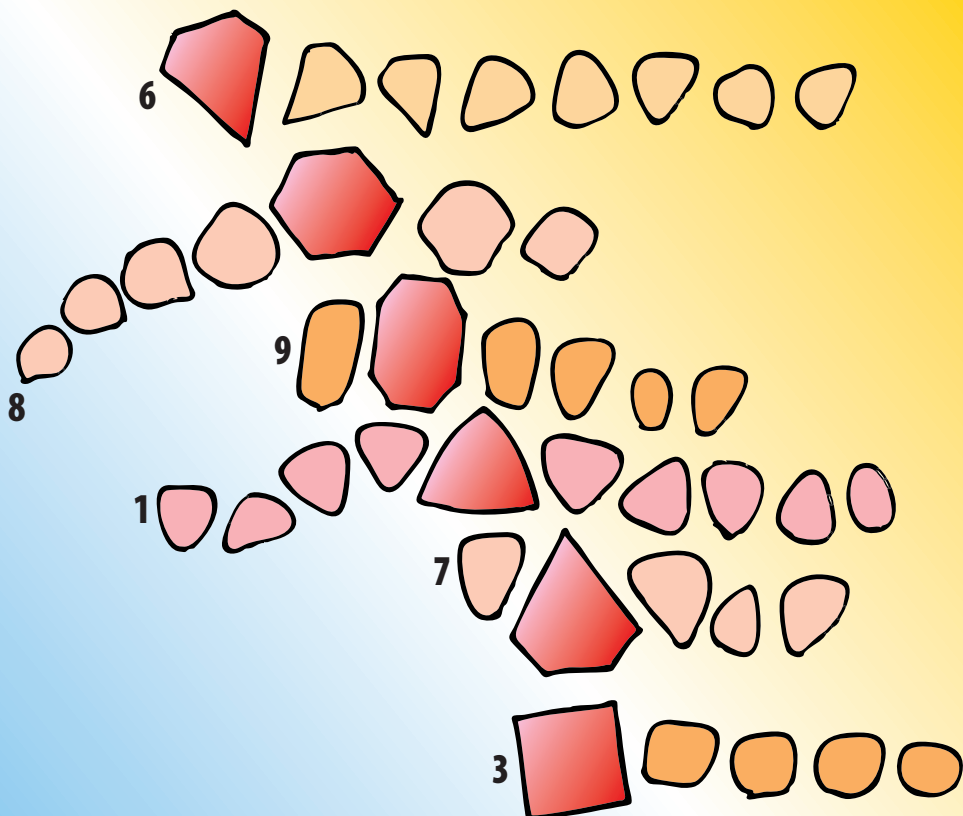
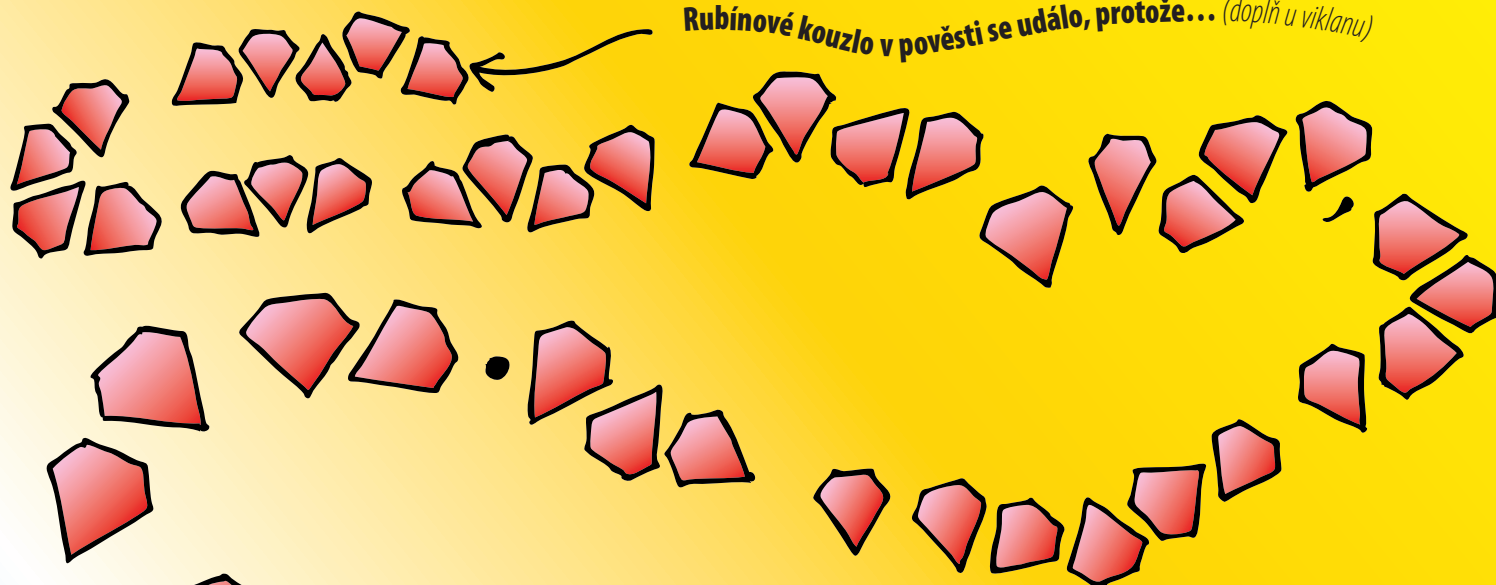

Rubínové kouzlo v pověsti se událo, protože... (doplň u viklanu)

6/ Tak, jak se v pověsti praví, lidé v horách těžili kámen na různé stavby, např. toto vodní dílo. Jeho součástí je železné kolo, které pomáhá zastavit vodu. Doplň název.

8/ Povídání u viklanu skrývá odpověď na tuto otázku. Která bytost bydlí na Bukovci nad osadou Jizerka? Napiš jméno.

9/ Takováto mechová místa působí tajemně, možná tam bydlí i bytosti lesa. Avšak příliš světla a tepla, které dává ....., by to mohlo zničit.

1/ Naproti tomuto místu se nachází ....., kde najdeš v horkém letním dni prima osvěžení.

7/ Část cesty, kterou jste prošli lesem, až k vodnímu zámku, je lidově nazývána ....., stejně jako železný kryt před vámi.

3/ Kámen, u kterého se nachází se pohybuje, neboli .... – odsud pochází jeho název.

5/ .... stromů funguje podobně jako u člověka kůže. Chrání před zimou i sluncem.

4/ Oplocenému místu v lese, kde se pěstují stromčeky, se říká lesní .....

2/ Zkus podle mapy doplnit světovou stranu, kam nás odsud vede cesta dál.

Červené putování za kouzlem ohně

Dnes vám prozradíme příběh rubínového skla, které se vyrábělo ve sklářské osadě na Blatném potoce.

V dobách, kdy zdejší kopce pokrývaly smíšené lesy buků, smrků, javorů a jeřábů, usadil se na jednom z těch pěkných míst, v samé blízkosti Blatného potoka, sklář Weber a nechal zde vystavět sklářskou huť. Zažehnutí pece se stalo velkou slávou, dalo práci mnoha šikovným sklářům, kteří sem přišli za prací, i s celými rodinami, z daleké Chřibské a z Krušných bor.

Jedním z nich byl mistr nad mistry sklářského řemesla, starý Vajsejt. Dokázal dělat džbány na pivo, dvoustěnné sklenice, tu vyfoukl ptáčka, rybu nebo jiná zvířátka a uměl mnoho dalších figlů, které nikdo jiný nesvedl. U pece pracoval se svým synem Petrem, který se od otce pečlivě učil a šikovností se mu už téměř rovnal.

A tak se stalo, že se do mladého skláře zakoukala Weberova dcera Leontýnka, která ráda Petra při práci pozorovala, tu a tam na něm skleněný džbán či sklenici vymámila. On ji rád „skleněná“ přání plnil a na oplátku od ní dostával sladké maliny či jabody. Jak čas plynul, Weber si náklonnosti mladých všimnul, velmi se rozzlobil a jejich lásku zakázal pod pohrůžkou propuštění Petra z práce. Myslel si totiž pro Leontýnku na bohatého ženicha, a ne na chudého skláře.

Mladý pár se nenechal odradit a dál se tajně scházeli na pasece pod Černou horou. Ale i tam dohlédlo Weberovo přísné oko a následoval slíbený trest. Nezbyvalo, než aby se Petr se svou milou rozloučil a šel hledat práci jinam. Přesto si mladá láska slíbila, že na sebe počká a až přijde čas, zase se společně shledá.

Od té chvíle se Weberovi přestalo dařit. O sklo byl čím dál menší zájem, protože mu scházela um mladého skláře a kůlny za huť se plnily neprodaným sklem. Weber jen chodil a vzdychal s přáním, aby v jeho huťi uměli skláři vyrobit modré, žluté nebo červené sklo, které by sklárna přinesla zpět jeho slávu.

I Petr celý utmácený chodil krajem sem a tam a o práci nemohl zavadit. Jednoho dne se v lese usadil na obrovský viklan, rozjímal a vzpomínal na svou milou, přemýšlel o budoucnosti sklárny, kde stále pracoval jeho otec. Tu se nad ním jako obláček vzněsla víla Izerína, která mládence oslovila. Petr jí vyprávěl o svých starostech i možné záchraně Weberovy huťi, když by skláři přišli na to, jak vyrábět barevné sklo. Víla tiše poslouchala a pak jemně promluvila: „Jsi dobrý člověk a šikovný sklář, Petře. Proto ti dám radu. Poctivě pracuj, vydělej si peníze na dva zlaté prsteny. Ty pak hodíš do pánve a utavíš z nich rubín.“ Pravila Izerína a jako obláček zase zmizela.

Petr uposlechl a okamžitě se vydal na cestu. První práci, na kterou narazil, bylo lámání kamene. V lomu zůstal a těžce několik měsíců pracoval. Když nastala ta vytoužená chvíle, nakoupil za ušetřené peníze ve zlatnictví dva zlaté prsteny, zcela vyčerpaný a pobudlý běžel směrem k Blatnému potoku.

Dorazil tam za tmy a právě včas, den před plánovaným vyhasnutím pece. Tiše vzbudil Leontýnku zatukáním na její okénko a po vroucím přivítání jí prozradil Izerínin plán pro záchranu huťi. Společně se vkradli ke sklářské peci a ujistěni svou láskou vhodili společně dva zlaté prsteny do ohně. Zlaté kroužky, v symbolickém spojení lásky Leontýnky a Petra, splýnuly v ohni s rozžhavenou sklovinou a za pomoci bytostí ohně vykonaly zázrak.

Na druhý den se chtěl Petrův otec, starý Vajsejt, u pece naposled se sklářskou pecí rozloučit. Když na svou sklářskou pánev nablal sklo barvy krve nebo i záře slunečních červánků, vykřikl: „Rubín, máme v pánvi rubín!“ Přiběhl i Weber, a ostatní skláři, všichni užasli a hned se začali radovat, protože sklárna a jejich živobytí byly zachráněny.

Tu vystoupili ze svého úkrytu Petr s Leontýnkou a přislíbili všem prozradit tajemství rubínu, když Weber požehná jejich sňatku. A tak se stalo. Milenci všem prozradili, že hodili do ohně své sňubní prsteny a bytosti ohně s Izerínou jim k tomuto zázraku a naplnění jejich lásky dopomohli.

A tak se na Blatném potoce konala slavná svatba a sklárna se proslavila rubínovým sklem – symbolem lásky a vytrvalosti dvou mladých lidí.

Nezapomenejte, že za každou krásou stojí příběh a že nic v horách není samozřejmé. Pokud žijete poctivě a umíte naslouchat bytostem lesa, zkuste se i vy usadit na jednom z kamenů a poslouchat, zda k vám nepromluví také nějaký ten vilí obláček...

... nechte se unést příběhem o lásce, vytrvalosti, poslušnosti a pracovitosti.

Červené putování za kouzlem ohně vás provede skleněnými znameními z kamínků od centrálního parkoviště, po nezačtené stezce k asi 1 km vzdálenému viklanu, dál kolem lesní školky na Vládní cestu. U Melzerova pomníku zabočíme vlevo na zelené značení a pokračujeme po NS Černá Nisa na Maliník. Zde se napojíme na červenou turistickou značku a sejdem zpět do Bedřichova okolo sochy víly Izeríny až na centrální parkoviště. Hrací karty i odměny za absolvování putování obdržíte v informačním centru.

Červená je symbolem... lásky, vášně k životu.
Červené jsou... plamínky v očích bytostí ohně.
Červená může být... barva sluncem provoněných plodů – jahod, malin, třešní, jablek aj;
Červená může být... barva sluncem provoněného rubínu či českého granátu.
záře plápolajícího, teplo dávajícího a hravého ohně...

